

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

นโยบายการแก้ไขปัญหาค่าความยากจนในชุมชนเป็นนโยบายที่รัฐบาลทุกสมัยให้ความสำคัญเพื่อมุ่งหวังพัฒนาอาชีพรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น นโยบายหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ถูกกำหนดขึ้นในรัฐบาลภายใต้การนำของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ที่ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในคราวเข้ารับบริหารราชการแผ่นดิน ในปี 2544 ว่า "รัฐบาลจะจัดให้มีโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้แต่ละชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า โดยรัฐพร้อมที่จะเข้าช่วยเหลือในด้านความรู้สมัยใหม่และการบริหารจัดการเพื่อเชื่อมโยงสินค้าจากชุมชนสู่ตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ด้วยระบบร้านค้า เครือข่ายและอินเทอร์เน็ต" นอกจากนี้รัฐยังส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนช่วยเหลือด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้านการตลาด เพื่อเป็นการสร้างงานสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนมากขึ้น ปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP อย่างมากมาย ซึ่งหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างสร้างสรรค์ โดยให้ชุมชนได้ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีความหลากหลายแปลกใหม่สร้างความน่าสนใจให้ผลิตภัณฑ์มากขึ้น นโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ เป็นนโยบายที่ให้ความสำคัญกับการสร้างงานและรายได้ควบคู่ไปกับการกระบวนการเรียนรู้ของคนในชุมชน ภายใต้แนวคิดที่ประกอบ ด้วย 1) การส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่สากล (local yet global) ผลิตภัณฑ์และบริการที่ใช้ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล 2) ให้ชุมชนพึ่งตนเองและคิดอย่างสร้างสรรค์ (self – reliance – creativity) ทำความฝันให้เป็นจริงด้วยกระบวนการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยสร้างกิจกรรมที่อาศัยศักยภาพของท้องถิ่น 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (human resource development) ฟูมฟักประชาชนให้ใช้ชีวิตด้วยความท้าทายและ จิตวิญญาณแห่งการสร้างสรรค์ ในส่วนของการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย รัฐบาลได้จัดกลไกการบริหารงาน กระบวนการ และโครงสร้างการดำเนินงาน ทั้งในระดับส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการอำนาจการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ พ.ศ.2544 การคัดเลือกผลิตภัณฑ์ OTOP ในช่วงแรก (ปี 2544 ถึง 2545) ดำเนินการโดยเน้นให้ทุกตำบลจัดเวทีประชาคมเพื่อคัดเลือกผลิตภัณฑ์เด่นของตำบล ผ่านการประเมินและเห็นชอบของคณะกรรมการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ อำเภอและจังหวัดตามลำดับ แล้วให้คณะกรรมการอำนาจการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ แห่งชาติ (กอ.นตผ.) ประกาศให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือ One Tambon One Product (OTOP) ของแต่ละตำบล ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้หมายถึงสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์แต่เพียงอย่างเดียว ยังหมายถึงการให้บริการ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม

และวิถีชีวิตวัฒนธรรม อีกด้วย ต่อมาในปี 2547 ได้เริ่มให้มีการสำรวจและลงทะเบียนผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ขึ้น ด้วยการให้ทุกจังหวัดและอำเภอ มีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ผลิต / ผู้ประกอบการสินค้าชุมชน มาทำการลงทะเบียนเป็นผู้ผลิต / ผู้ประกอบการ OTOP ณ ที่ว่าการอำเภอที่เป็นที่ตั้งของกลุ่ม ซึ่งได้แบ่งประเภทผู้ผลิต/ผู้ประกอบการเป็น 3 ประเภท คือ กลุ่มผู้ผลิตชุมชน ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดี่ยว และ ผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการนี้ได้จำแนกประเภทผลิตภัณฑ์เป็น 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทอาหาร ประเภทเครื่องดื่ม ประเภทผ้า/เครื่องแต่งกาย ประเภทของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร การสำรวจและลงทะเบียนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ทั่วประเทศ ปี 2547 มีผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP จำนวนรวมทั้งสิ้น 35,179 ราย (คณะอนุกรรมการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับภูมิภาค, 2549, หน้า 3) ส่วนราชการต่างๆ ได้ร่วมมือกันดำเนินการในลักษณะบูรณาการแบบพหุภาคี ทำให้ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ในปีงบประมาณ 2545 (ต.ค.44 – ก.ย.45) รวม 16,700 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2546 (ต.ค. 45 – ก.ย.46) 33,200 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2547 (ต.ค. 46 – ก.ย.47) 46,000 ล้านบาท ปีงบประมาณ 2548 (ต.ค.47 – ก.ย.48) 55,100 ล้านบาท รายได้จากการจำหน่ายตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 – 2548 รวม 151,300 ล้านบาท (คณะอนุกรรมการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ระดับภูมิภาค, 2549, หน้า 17) นับเป็นนโยบายที่ทำให้เกิดการสร้างงานสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนได้อย่างกว้างขวางในทุกพื้นที่

กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย มีภารกิจสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งมีเสถียรภาพ มีเป้าหมายพัฒนากลุ่มเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยดำเนินการกับกลุ่มเศรษฐกิจชุมชน เช่น กลุ่มอาชีพ กลุ่ม OTOP และ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต เป็นต้น ในนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ กรมการพัฒนาชุมชนได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้รับผิดชอบการขับเคลื่อนทั้งในระดับส่วนกลางและระดับส่วนภูมิภาค ดังนั้นจึงมีการดำเนินงานโครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ไปพร้อม ๆ กันทุกระดับ ในทุกจังหวัด และ กรุงเทพมหานคร (กรมการพัฒนาชุมชน, 2549 ข, หน้า 7) ในการนี้กรมการพัฒนาชุมชนได้ให้ทุกจังหวัดค้นหาและส่งเสริมสนับสนุนผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ OTOP ให้สามารถบริหารจัดการได้ทั้งในด้านวัตถุดิบ การผลิต การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์บรรจุภัณฑ์ การตลาด การเข้าถึงแหล่งทุน แนวทางพัฒนาของกรมการพัฒนาชุมชนที่กำหนดขึ้นแนวทางหนึ่ง คือการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP ในระดับต่าง ๆ เพื่อมุ่งหวังให้กลุ่มมีการทำงานเชื่อมโยงกันมีพลังในการผลิตการจำหน่าย และมีอำนาจในการต่อรอง โดยได้มอบแนวทางขั้นตอนการปฏิบัติและคู่มือการดำเนินงานเครือข่าย OTOP ให้ทุกเขต จังหวัด และอำเภอ ดำเนินการในรูปแบบเดียวกัน (กรมการพัฒนาชุมชน, 2548, หน้า17) บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการเครือข่าย OTOP ระดับจังหวัด คือ 1) กำหนดนโยบายการดำเนินงาน 2) จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

- 3) จัดทำแผนข้อมูลกลุ่ม / ข้อมูลผลิตภัณฑ์ 4) ส่งเสริมด้านการผลิต / การตลาด ทั้งตลาด
ชั่วคราว ตลาดถาวร อย่างต่อเนื่อง 5) จัดกิจกรรมหาทุน และกิจกรรมอื่น ๆ 6) อบรมให้
ความรู้/เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ร่วมกันระดับจังหวัด 7) ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์
8) ประชาสัมพันธ์

จังหวัดสิงห์บุรีดำเนินงานตามนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐบาล และ
แนวทางการดำเนินงานที่กรมการพัฒนาชุมชนกำหนด ตั้งแต่กระบวนการคัดเลือกผลิตภัณฑ์
OTOP ในแต่ละชุมชน การสนับสนุนวิชาการในด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์
การตลาด การบริหารจัดการ การเข้าถึงแหล่งทุน และ การสนับสนุนส่งเสริมให้กลุ่มผู้ผลิต/
ผู้ประกอบการ OTOP จัดตั้งเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อเป็นศูนย์กลาง
การเรียนรู้ร่วมกันในระดับจังหวัด มีการบริหารงานแบบเชื่อมโยงกันสร้างพลังต่อรองที่สูงขึ้น
ตลอดจนช่วยพัฒนาให้กลุ่ม OTOP ที่ยังไม่เข้มแข็งให้สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งการบริหาร
จัดการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ในแต่ละด้านหรือในแต่ละช่วงเวลา
เพื่อที่จะให้กิจกรรมต่างๆ สำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้อง
มีเครื่องมือขับเคลื่อนที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือ แผนปฏิบัติการของเครือข่าย นั่นเอง

การวางแผน มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP
จังหวัดสิงห์บุรี เป็นอย่างมาก ดังที่ พะยอม วงศ์สารศรี (2542, หน้า 70) ได้กล่าวถึงความ
สำคัญของการวางแผน ไว้ดังนี้

1. เป็นการลดความไม่แน่นอนและปัญหาความยุ่งยากซับซ้อน ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
ทั้งนี้เพราะการวางแผนเป็นการจัดโอกาสทางการจัดการ ให้ผู้วางแผนมีสายตากว้างไกล
มองเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้น เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ปัญหาความ
ต้องการของประชาชนในสังคมนั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายของ
องค์การ ดังนั้นองค์การจึงจำเป็นต้องเตรียมตัวและเผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากความ
ผันผวนของสิ่งแวดล้อม อันได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง เป็นต้น
2. ทำให้เกิดการยอมรับแนวความคิดใหม่ ๆ เข้ามาในองค์การ ทั้งนี้เนื่องจากปรัชญา
ของการวางแผนยึดถือและยอมรับเรื่องการเปลี่ยนแปลง ไม่มีสิ่งใดอยู่อย่างนิรันดร จึงทำให้มี
การยอมรับแนวคิดเชิงระบบ (system approach) เข้ามาใช้ในองค์การยุคปัจจุบัน
3. ทำให้การดำเนินการขององค์การบรรลุเป้าหมายที่ปรารถนา ทั้งนี้เพราะการวางแผน
เป็นงานที่ต้องกระทำเป็นจุดเริ่มแรกของทุกฝ่ายในองค์การ เพื่อเป็นหลักประกันให้การดำเนิน
การเป็นไปอย่างมั่นคงและมีความเจริญเติบโต
4. เป็นการลดการสูญเปล่าของหน่วยงานที่ซ้ำซ้อน เพราะการวางแผนทำให้มองเห็น
ภาพรวมขององค์การที่ชัดเจน และยังเป็นการอำนวยความสะดวกในการจัดระเบียบขององค์การให้
มีความเหมาะสมกับลักษณะของงานมากยิ่งขึ้น เป็นการจำแนกงานแต่ละแผนกไม่ให้เกิดการ
ซ้ำซ้อนกัน

5. ทำให้เกิดความแจ่มชัดในการดำเนินงาน เนื่องจากการวางแผนเป็นการกระทำโดยอาศัยทฤษฎี หลักการและงานวิจัยต่างๆ (a rational approach) มาเป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมาย และแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนในอนาคตอย่างเหมาะสมกับสภาพองค์กรที่ดำเนินอยู่

ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ไม่มีองค์การใดที่ประสบความสำเร็จได้ โดยปราศจากการวางแผน ดังนั้น การวางแผนจึงเป็นการกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของกระบวนการจัดการที่ดี

ในสภาพความเป็นจริง การวางแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ยังต้องอาศัยเจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดทำให้ คณะกรรมการเครือข่าย ฯ ไม่มีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนทุกขั้นตอน จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งรับราชการในตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนา สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสิงห์บุรี มีบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากในชุมชน ให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน มีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อให้เกิดแผนปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพ สามารถใช้ในการขับเคลื่อนกิจกรรมของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่การพึ่งตนเองและเกิดความเข้มแข็งกับชุมชนต่อไปในอนาคต

คำถามการวิจัย

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เป็นอย่างไร
2. แนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เป็นอย่างไร
3. จะพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ได้อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี
2. เพื่อแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี
3. เพื่อพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตพื้นที่

ในการวิจัยครั้งนี้จะดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัดสิงห์บุรี

2. ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวม 30 คน ประกอบด้วย

2.1 ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่าย

ผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี รวม 26 คน ได้แก่

2.1.1 คณะกรรมการเครือข่ายฯ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 20 คน

2.1.2 ตัวแทนสมาชิกเครือข่ายฯ จำนวน 6 คน

2.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาการบริหารเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี รวม 4 คน ได้แก่

2.2.1 นักวิชาการพัฒนาชุมชนจังหวัดสิงห์บุรี ผู้รับผิดชอบงาน OTOP จำนวน 2 คน

2.2.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการ จากสำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 2 คน

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี 8 ขั้นตอนดังนี้

3.1 การเตรียมการ

3.2 การศึกษาสำรวจข้อมูล

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การชี้สภาพปัญหา สาเหตุ และโครงสร้างปัญหา

3.5 การกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา

3.6 การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย

3.7 การกำหนดแผนงานและโครงการ

3.8 การอนุมัติแผน

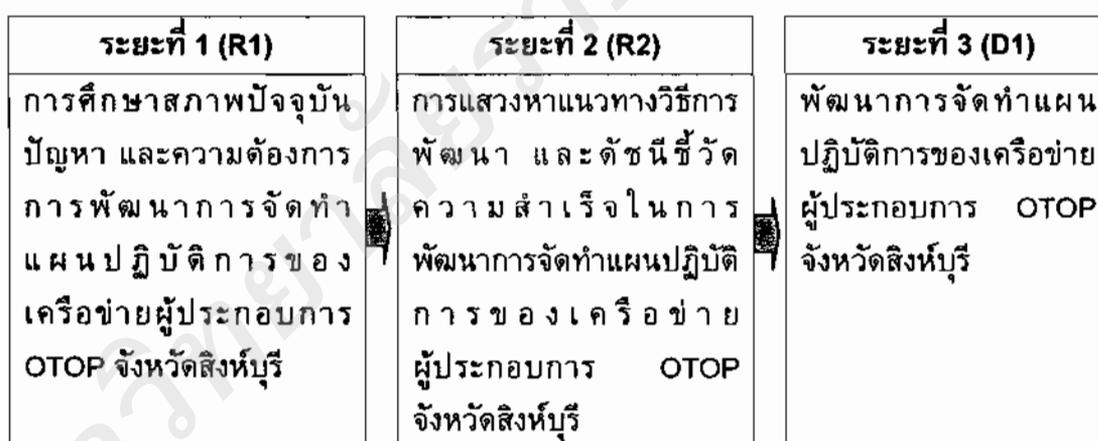
4. ขอบเขตระยะเวลา

ใช้เวลาในการวิจัย 4 เดือน (มิถุนายน – กันยายน 2551)

วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการ ของ เครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ครั้งนี้ ต้องการเสริมสร้างความสามารถในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เป็นการพัฒนาระบบการเรียนรู้โดย

ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่เชื่อมั่นว่าผู้มีส่วนสำคัญ และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี มีศักยภาพเพียงพอที่จะพัฒนาการบริหารเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรีได้ หากได้รับการเสริมพลัง (empowerment) อย่างเหมาะสม จึงได้ใช้วิธีดำเนินการแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ซึ่งเป็นการวิจัยที่เน้นการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ในทุกขั้นตอนของการวิจัยและพัฒนา โดยได้กำหนดการดำเนินงานไว้ 3 ระยะต่อเนื่องกัน ดังปรากฏในภาพ 1

ภาพ 1 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

เครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี หมายถึง เครือข่ายผู้ประกอบการ สินค้า OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ที่จัดตั้งขึ้นตามแนวทางของกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย

การจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี หมายถึง กระบวนการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ที่มีขั้นตอนตามกรอบของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (กพร., 2551, กรกฎาคม 4) รวมทั้งสิ้น 8 ขั้นตอน คือ

1. การเตรียมงาน หมายถึงการเตรียมการ เพื่อให้ทราบถึงแหล่งข้อมูลและวิธีการ เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

2. การศึกษาสำรวจข้อมูล หมายถึง การเสาะสรรหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะใช้ในการ จัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

3. การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง ขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสำรวจที่มากเพียงพอแล้ว เพื่อใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

4. การชี้สภาพปัญหา สาเหตุ และโครงสร้างปัญหา หมายถึง ขั้นตอนการระบุสภาพปัญหา สาเหตุ และโครงสร้างปัญหา ของการดำเนินงานของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

5. กำหนดแนวทางแก้ไขปัญหา หมายถึง ขั้นตอนการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

6. การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย หมายถึง การกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

7. การกำหนดแผนงานและโครงการ หมายถึง การกำหนดแผนงานและโครงการ ในแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

8. การอนุมัติแผน หมายถึง การอนุมัติแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

สภาพปัจจุบันการจัดทำแผนปฏิบัติการ หมายถึง สภาพปัจจุบันการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

ปัญหาในการจัดทำแผนปฏิบัติการ หมายถึง อุปสรรค ข้อขัดข้อง หรือสิ่งที่เข้ามาขัดขวางไม่ให้ออกมาจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ ได้

ความต้องการการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี หมายถึง ความต้องการที่จะพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่าย ผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

แนวทางวิธีการพัฒนา หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการต่าง ๆ ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการ หมายถึง ดัชนีชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เกิดการพัฒนาการจัดทำแผนปฏิบัติการ ของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสภาพปัจจุบัน ปัญหา/ความต้องการที่แท้จริงของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี สามารถดำเนินการได้ด้วยศักยภาพของ

เครือข่าย OTOP จังหวัดสิงห์บุรีเอง ตามที่ได้ร่วมกันแสวงหาแนวทางและวิธีการพัฒนา และ ดัชนีตัวชี้วัดความสำเร็จในการพัฒนา ส่งผลการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาเครือข่าย OTOP จังหวัดสิงห์บุรี เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และ บังเกิดผลเป็นรูปธรรม

2. เครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ที่เสริมสร้าง กระบวนการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมในการค้นหาสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของเครือข่าย การวิเคราะห์ปัญหาความต้องการเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาด้วยตนเอง ทั้งในเรื่องการพัฒนา การจัดทำแผนปฏิบัติการ สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่ชุมชนเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

3. เป็นแนวทางการพัฒนาของเครือข่ายผู้ประกอบการ OTOP จังหวัดสิงห์บุรี โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ในลักษณะที่ ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นบทเรียนให้กับ เครือข่ายอื่น ๆ นำไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไป